

Triple viatge poètic, narratiu i intel·lectual

Les tres obres premiades el darrer Octubre coincideixen a proposar viatges d'anada i tornada, viatges poètics (Josep Ballester), narratius (Vicent J. Escartí) i assagístics (Alfred Bosch).

Els tres llibres dels premis Octubre presentats la setmana passada per 3 i 4 tenen un punt en comú: el viatge, viatge poètic, en el cas de *La mar*, de Josep Ballester; narratiu, en el cas d'*Espècies perdudes*, de Vicent Josep Escartí i assagístic, en el cas de *La via africana*, d'Alfred Bosch.

Vicent Josep Escartí va dir la setmana passada en el dinar de presentació dels llibres premiats en la darrera festa de la nit dels Octubre que va ambientar a Xipre l'acció de la seva novel·la, un Xipre situat al segle XVIII, com a recurs. "Els escriptors som molt mentiders", va dir. Un noble xipriota fictici, don Arcàngel de Sant Esteve, redacta en l'exili de Xàtiva un dietari autobiogràfic. "No és una novel·la històrica", va dir-ne el presentador, Màrius Serra. "Jo el situaria molt a prop -va dir- del que fa Joan Peruchó. El novel·lista guanya l'historiador."

Entre les virtuts destacades per Màrius Serra, la del llenguatge. El viatge comença ja des del llenguatge: "El llenguatge té un regust que t'instal·la lluny d'ara".

Vicent Josep Escartí, nascut a Algemesí, la Ribera, l'any 1964, és llicenciat en història medieval i doctor en filologia catalana. Un cop més el filòleg, doctor, guanya l'historiador, llicenciat, tan sols. Des del 89 és professor del departament de Filologia Catalana de la Universitat de València. Ha publicat *Barroca mort*, *Dies d'ira* (premi Ciutat d'Alzira), i *Els cabells d'Absalom* (premi Antoni Bru-Ciutat d'Elx).

Josep Ballester tanca el seu llibre *La mar*, va informar a la premsa, amb un text que sintetitza el llibre

Alfred Bosch, Josep Ballester, i Vicent Josep Escartí. Premis Joan Fuster d'assaig, Andrés Estelles de poesia i Andròmina de narrativa.

i que es titula "Antàrtida", text que comença parlant del viatge: "Va emprendre el viatge des del mateix moment de ser concebut pels seus anònims progenitors. Era una destinació inequívoca i sense cap mena d'ambigüitat. Encara que la vida sempre presenta algun fatigós itinerari no previst des de la cambra on es dissenyen les voluntats i d'altres geografies de traç difícil". Etcètera. Tot i ser un llibre de poesia, el seu autor va advertir que no és gens líric i que té "molt mala llet".

Jaume Fuster va matisar que més que un viatge es tracta d'un naufragi, però ja se sap que no hi ha naufragi sense viatge. "La mar del llibre no és gens romàntica." I en aquest desert on naufraguem, el somni, la poesia, les paraules, són l'única salvació. Jaume Fuster va aprofitar que el llibre inclou un postfaci de David Costello per recordar l'amarga paradoxa que hi

ha en les acusacions que David Costello va fer contra la llengua de la per ell existent generació poètica dels 70, venint de qui venia.

Josep Ballester és Premi Ciutat de Palma per *L'holandès errant* i Premi Ausiàs March per *Tatuatge*.

Alfred Bosch ha viatjat a Àfrica però al final fa, va dir, "una cosa suïcida", que consisteix a "extrapol·lar la via africana a casa, perquè potser no n'estem tan lluny."

La via africana. Velles identitats, nous estats, és, va dir Pep Subirós, una brillant combinació d'experiència personal i de documentació seriosa, i, alhora, una reflexió de bon calat.

President del Centre d'Estudis Africans i professor d'història contemporània d'Àfrica a la UPF, Alfred Bosch, nascut a Barcelona l'any 1961, va guanyar el premi Documenta amb *Herois d'Azània*.

Lluís Bonada